

Orçamentos participativos (OO.PP.)

Potser ja es hora. Quan veiem esborranys i tanta documentació preparada, que ens adonem que portem massa temps volent comentar el nostre parer respecte al conegut a casa nostre com *Pressupost Participatiu*, (P.P.) Seria la proposta, que des fa anys, els

equips de govern municipal, volen oferir als castellonins i empuriabravencs per participar en un procés *concursal* per presentar i escollir, al nostre parer com a veïns, millores pel nostre poble.

Ja sabeu que a AraEmpuriabrava som dels que creiem que per entendre les coses, sempre que es pugui, cal mirar-ho pel “retrovisor” de la història, si el que pretenem es desenvolupar quelcom per viure-ho en un futur millor, per a tots. Així doncs, d'on venen els *Pressupostos Participatius*? (PP.PP.) sembla ser que, estan inspirats com ha respost a una situació sociopolítica particular a Brasil, en el moment en que es treballava per implementar

polítiques socials i descentralització estatal, la ciutat de Porto Alegre amb (1.300.000 hab.) va ser, al 1989, la iniciadora dels OO.PP., així com diverses poblacions de la seva àrea metropolitana, cosa que entre altres va fer que el estat, al qual pertanyen, el de Rio Grande do Sul (10.200.000 hab.) fos el primer estat que aconseguís implementar els primers *Orçamentos Participativos* amb èxit. ^{*(1)}

Avui al Brasil, els OO.PP. formen part de la gestió administrativa, gairebé a tots els nivells. Com dèiem, el entendre el perquè del seu naixement i desenvolupament va lligat a la pròpia història contemporània d'aquesta gran nació i a la situació concreta en el seu territori. Tot i la inspiració i per alguns semblança, per la quantitat de casos i models que tenim ara, en aquesta part d'Europa, podem avançar que poc tenen a veure amb els motius primigenis pels quals van ser creats, encara que la seva practica ben entesa pogués portar-nos noves ensenyances i compromisos en la gestió municipal.

A la península Ibèrica, la necessitat de participació popular en la presa de decisions locals va impulsar els municipis a intentar diverses formes de participació ciutadana, que van oscil·lar entre la presentació de propostes pressupostàries per ser comentades públicament, i la participació real en la presa de decisions per delegats que representen sub-àrees individuals als municipis.

Els *OO.PP.* van arribar de la mà dels partits d'esquerra tant a Espanya com a Portugal. Aquí van ser les poblacions de Cabezas de San Juan, Rubí i Córdoba, governades per Izquierda Unida / Esquerra Unida al 2001 les primeres en posar en marxa els seus *Pressupostos Participatius*, des llavors molts municipis es van proposar posar en marxa els seus *PP.PP.*

Si anem a les línies mestres de les ideologies polítiques, s'ha entès més fàcilment, el perquè de tot plegat, cosa que mereixeria moltes i moltes pàgines per veure les evolucions i possibilitats de joc que ens dona aquesta forma d'organització. Es, i en part, pel que comentem que els *PP.PP.* tan per raons d'adaptació com de manipulació, com ens podem imaginar, han evolucionat de moltes formes i maneres.

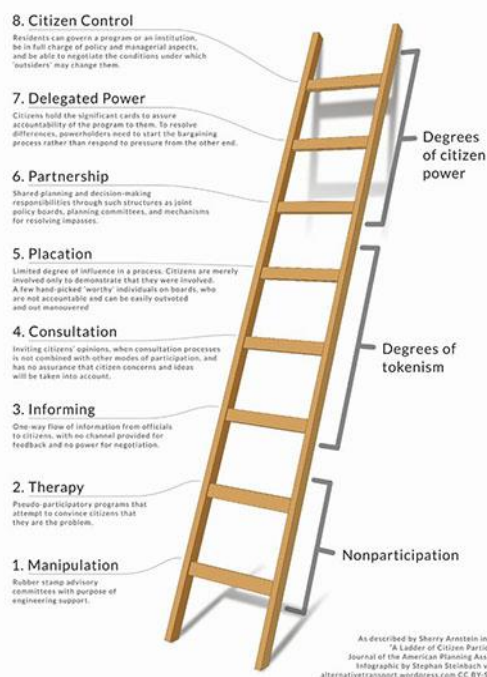
Abans, potser, caldria fer-ne una mirada atenta per veure i entendre que s'entén com a "*Pressupostos Participatius*", i a la vegada, si es vol, de aprofundir com ho entenen (o entenien) altres municipis. Per posar-nos en matèria, agafem la opinió de una experta, com la Sra. Carmen Pineda que ens diu en el seu treball: Los Presupuestos Participativos: Uso y abuso Orçamentos Participativos: Use e Abuse. ^{*(2)}

"Quan fa ja vint-i-vuit anys, en un moment de democratització del país, es va posar en marxa a la ciutat de Porto Alegre (Brasil) un projecte anomenat "Orçamento Participativo" no es va pensar que arribés a tenir tanta difusió i èxit. Però aquest mateix èxit ha provocat que en alguns casos s'hagi banalitzat fins a tal punt la metodologia que passi a estar associada a pràctiques on els resultats de les quals perverteixin la proposta, col·locant-la en el sac comú de les promeses no complertes en els esforços per una democràcia. Aquest estudi analitza, en alguns municipis espanyols i portuguesos, si l'essència d'aquell Govern participatiu es manté o per contra s'està utilitzant el seu nom per a la realització d'altres pràctiques" (*escrit en el 2017)

Que s'entén per Participació?

Alguns sociòlegs i politòlegs per vestir la participació ciutadana ens parlaran tenir en compte la escala de S. Arnstein, tot i que, altres ens parlaran dels impactes de les propostes ciutadanes en les decisions

Arnstein's "Ladder of Citizen Participation"

públiques. Sense pretendre que la participació ciutadana impliqui deixadesa de responsabilitats polítiques per part dels governs, entenem que difícilment aquesta pot arribar a tenir efectes transformadors significatius si els impactes en les decisions són nuls o molt febles. Des que Arnstein (1969) proposés la seva clàssica escala de la participació, en la literatura sobre aquest tema, s'han proposat múltiples tipologies participatives en funció del grau d'autoritat o poder dels processos participatius, com Fung (2006), per exemple, que va distingir entre cinc grans modes de participació en funció d'aquesta dimensió (tot i que, com molts altres autors, reconeix que aquesta no és l'única dimensió important en el moment d'establir tipus participatius) ^{*(3)}

- 1) Aquells en què els ciutadans només poden aspirar a obtenir beneficis personals (informació, relacions socials, la satisfacció de haver complert un deure cívic ...).
- 2) Aquells en què la participació exerceix una influència comunicativa sobre les autoritats públiques.
- 3) Els que estan específicament dissenyats per al consell i la consulta.
- 4) Els que generen estructures de "co-governança" per al disseny i/o el desplegament de plans i polítiques.
- 5) I finalment, els que permeten a la ciutadania exercir una autoritat directa sobre les decisions o els recursos públics.

Tal com reconeix el mateix autor, ascendir en aquesta escala participativa no implica necessàriament que les decisions que es derivin de la participació siguin millors o més justes socialment, però en tot cas sí que és una condició que afavoreix el sentit d'apoderament polític entre la ciutadania i la rellevància de la participació en les polítiques.

Com es llegeix en el treball de: Ismael Blanco Fillola i Marta Ballester ¿Participar para transformar? La experiencia de los presupuestos participativos en la provincia de Barcelona. Que, en realitat, la capacitat transformadora de les pràctiques de democràcia participativa a nivell local depèn del compliment d'una sèrie de condicions prèvies, les quals estan relacionades amb el que la literatura recent sobre avaluació de la participació ha identificat ^{*(4)}

com "criteris de qualitat participativa" (Parés, 2009; Papadopoulos i Warin, 2007; Font i Blanc, 2006). Concretament, entenem que el poder transformador de les pràctiques de participació ciutadana depèn de:

- 1) L' existència d' un lideratge polític fort i l' assumptió transversal de la participació dins els aparells administratius municipals;
- 2) L' amplitud dels marges de decisió de la ciutadania;
- 3) La visibilitat i el coneixement dels espais participatius per part de la població, així com la seva capacitat de mobilització i la seva representativitat social;
- 4) L' evidència d' impactes sobre les decisions públiques;
- 5) i el canvi en les actituds polítiques dels actors involucrats (regidors, tècnics municipals, associacions i els mateixos participants)

Pel que fa als aspectes comuns, cal destacar, sobretot, l' organització dels processos participatius en diferents fases que en general es repeteixen anualment, d' acord amb el cicle pressupostari.

- Així, en una primera fase es despleguen diferents eines encaminades a difondre l' experiència entre el conjunt de la població.
- En una segona fase, s'obren diferents espais perquè la ciutadania formuli les seves propostes.
- En una tercera fase, l'Ajuntament analitza aquestes propostes a partir de criteris com la competència jurídica, la viabilitat tècnica o, fins i tot, en alguns casos, el cost estimat de cada proposta.
- En una quarta fase, es voten o es prioritzen les propostes que han passat el filtre anterior.
- Després d'incorporar-se en el pressupost i aprovar-se en el Ple Municipal, alguns municipis constitueixen un òrgan de seguiment que controla l'execució de les propostes aprovades.

Parlem una mica del grau de participació ciutadana en els PP.PP.?

Abans de res, i des AraEmpuriabrava voldríem felicitar als pocs veïns, per la seva dedicació i treball, en participar personalment en el forum (31-1-25) organitzat pel Ajuntament com a un dels tràmits de gestió del últim P.P., ja que sense ells no es sigut possible fer el Pressupost.

Que ningú es pensi que amb les avantatges i possibilitats que en principi, es donen en els *PP.PP.* tant pels ciutadans com per l'Administració, la cosa va rodada. El grau de participació es com se sol dir, un dels cavalls de batalla d'aquesta proposta de gestió per les administracions, tot i el que pot semblar, fins i tot al Brasil, la participació, en determinat llocs, sol ser força fluixa.

A casa nostre veien la baixa participació en les Eleccions Polítiques de tot tipus, ja ens dona una idea de com pot ser la participació ciutadana en la confecció del *P.P.*

Així dons, justifica la escassa participació en tota la moguda organitzativa? com es diu, segons qui contesti, veurà el got mig buit o mig ple. En origen al Brasil el que es tractava era acostar les persones a la Administració i aquesta a les persones, al descentralitzar la

Administració calia d'alguna forma acostar les parts per diverses raons, com ja s'ha comentat. Només un exemple els càrrecs polítics tenen de donar explicacions públiques (Rendición de cuentas) de la seva gestió en referència amb el que es va aprovar, però atenció, a més, que allà es fan *O.P.* fins i tot relacionats amb el habitatge!

A ningú escapa que avui es viu una desafecció política i falta de confiança en el sistema, els *PP.PP.* i la seva participació està relacionada en un principi i principalment en el grau de implicació política dels ciutadans, del grau de connexió dels veïnats, del que en esperen treure'n i la confiança que els hi doni l'Administració en complir els compromisos acceptats. Podríem afegir altres motius més o menys importants segons cada cas.

En tots els exemples que hem anat a mirar, la participació fora un dels temes a millorar. Per un moment preguntem-nos si davant una participació tant baixa, justifica tot el muntatge de la consulta, i si a la vegada creiem, que es poden legitimar els resultats.

Que podríem fer per avançar en la participació? Avui podem trobar diverses solucions de participació en forma de delegats i altres, i també en: Que pensarien, si sabessin que en determinades consultes, que coneixem a Alemanya, Bèlgica o a França arriben a pagar perquè

la gent hi participi?, si tal com sona els ciutadans cobren per expressar la seva opinió. (En €, en monedes locals, en "especies", etc.) Cobren per expressar un dels seus drets. I la pregunta que els defensors de la Participació Ciutadana es fan, es: i fins a quin preu?, No cal pensar gaire per veure com de senzill, es pot deformar la democràcia per aconseguir quelcom amb opinions pagades.

Potser la participació milloraria, fins i tot a casa nostre si la gent cregués en la Administració i molt més en els polítics, al final d'aquesta Newsletter en el últims capítols, es fan diversos comentaris al respecte, sense confiança mútua res del que es digui es possible, només la imposició per una part i el rebuig per un altre.

Per què el nostre no, al Pressupost Participatiu?

Dons som-hi, com imaginem hem rastrejat informació sobre el tema a Bèlgica, França, Catalunya, Espanya, Califòrnia, Portugal, Brasil sense que tinguem de considerar-ho com a referent absolut, només com un altre praxis a tindre en compte, respecte a la de casa nostre.

Si en la primera edició, a casa nostre, venia a ser com una mena de recollida de propostes popular, que amb el temps s'ha anant convertint en un procés que malgrat totes les possibilitats que té, no deixa ser, alguns diran, simplement una forma de tindre entretinguts els veïns i poder dir que el equip de govern es preocupa per nosaltres i que ens ofereix eines de gestió.

Avui, tot i el que es pugui pensar, ja tenim la sisena edició finalitzada i encetada, tenim entès, la setèma, i podem dir que, en el desenvolupament del procés participatiu i veiem una gran millora, on ja es veu tot més pensat i treballat, especialment en comunicació cosa que afavoreix de gran manera al equip de govern municipal, on durant mesos el *P.P.* a sigut el *leitmotiv* del Ajuntament i continuarà.

Tot i el que acabem de dir, no seriem prou sincers si no diguéssim, aquí i ara, que molts de nosaltres a AraEmpuriabrava, no volem participar en el Pressupost Participatiu del Ajuntament de Castelló d'Empúries, ni en cap altre igual, per una característica bàsica de la proposta i es que el que ens proposa el equip de govern, es que els veïns competim, tots, entre nosaltres davant una necessitat, (o gairebé, en molts casos) en coses que en teoria tindrien de ser resoltes pel Pressupostos Generals. Per cert, situació agra i trista, que ens fa recordar, salvant distàncies, altres temps del passat!

El Pressupost Participatiu, a casa nostre, es una eina excloent, *per se*, si tu guanyes jo perdo i viceversa. I el equip de govern, guanyi qui guanyi, contents, han tingut entretinguts al veïnat, i sempre diran a cada oportunitat, que ofereixen eines de gestió a la ciutadania!

Recordem quan en una edició teníem, i per més inri a la final, les mateixes propostes presentades per dos "equips" uns defenien arreglar els lavabos de una escola i els altres la de un altre, si guanyaven uns, els altres perdien! Estem parlant de

*drets fonamentals per els infants com son salut i ensenyança.
(No calen comentaris, oi?)*

Nosaltres ens preguntem perquè si nosaltres guanyem, la resta, dels nostres amics, coneguts, saludats, veïns tots, perden! Perquè les propostes, per defecte, en major o menor grau, ja son de principi, excloents. Ens queixem de viure en societats molt competitives a tots nivells i això no ens agrada, però promovem que per aconseguir quelcom (entenguis com a coses necessàries i acceptades, avui en dia, com a drets) tenim de lluitar, ja en el primer nivell de la Administració Pública, contra unes persones que com a veïns, demanin el que demanin, tenen els mateixos drets que nosaltres per aconseguir-ho?

Amb els comentaris que es fan de les experiències passades i més endavant en el capítol de Proposta final ja es veuen altres motius, que expliquen, el no de la nostre participació, tot i que, encara hem podríem afegir-ne uns quants més.

Alguns comentaris més, per pensar-hi.

En les versions originals dels PP.PP. d'altres ciutats, ja des el principi, apart d'algunes altres coses, es tenia molt a considerar la segmentació per barris i els diners no podien dedicar-se a un altre lloc, així doncs d'alguna forma es reduïa el conflicte, ja que per endavant se sabia que el barri tenia opcions de rebre la subvenció si es presentava alguna o varies propostes, es competia entre "amics" i es

tenia al abast el gaudir, més sovint, d'allòs que s'ha aconseguia, cosa que afavoriria l'acceptació del Pressupost Participatiu.

En aquesta fotografia de San Andro, com exemple, es veu una senzilla plaça de una favela brasilera on gràcies amb el O.P. segmentat, van aconseguir, a prop dels seus domicilis, aquests mobles d'obra per compartir amb la mainada (al canvi uns 1500€) a la vegada que altres parts del municipi assolissin la seva part en el O.P.

Potser el Pressupost Participatiu, entre altres podria donar vida a recuperar el concepte de barri a tots els nivells. Avui podem repassar molts PP.PP. organitzats per districtes, barris, zones o àrees en funció del que es pretén o consulta, fins i tot podrem trobar a Cascais que es consulten accions que van més enllà del seus límits administratius o geogràfics, fins i tot que poden afectar a Espanya.

Abans que ningú ens digui, que Castelló d'Empúries, no es comparable amb Porto Alegre, Barcelona, Paris, Lyon, etc. pel seu format, per la nostra part la resposta es ben senzilla, si es vol fer un Pressupost Participatiu honrat cal escoltar a tothom, i que tots tinguin possibilitat d'aconseguir-ho, si cada barri te uns peculiaritats tan

variades perquè un veí del centre de la vila, per exemple, te que lluitar amb un veí de la Marina, tot i sent un municipi petit, ambdós son de dos mons diferents, on potser, el que li cal a un, el altre ni sap el que es.

El Municipi de Castelló d'Empúries segurament no es el més ric, ni el més pobre, ni gran o petit, però el que si es i sense dubte el més divers, menys altes muntanyes tenim de tot i aquesta diversitat natural, històrica, cultural i social a més de la diversitat dels seus veïns i residents, fa que per molt que s'empenyin els polítics de fer-nos passar tots pel mateix adreçador la cosa no funcioni, avui els mitjans ens permeten cuidar cada una de les parts de forma personalitzada, dintre de un mateix tot, dons per què no fer-ho?

En el nostre cas, el *P.P.* segmentat tindria a més, i de una vegada, virtuts de justícia social assegurant que els projectes i la dotació pressupostària es distribueixin segons les necessitats dels barris.

Potser no caldria, però creiem que cal recordar-ho, una de les parts de la nostre *Empuriabrava en verd*, es el aconseguir una *Empuriabrava amiga* on, entre altres, que tots els seus veïns i residents, tinguin els seus serveis i necessitats bàsiques al abast en <15' caminant.

En el *P.P.* de casa nostre es parla de inversions, això sempre queda bé perquè en teoria puja el valor “patrimonial del municipi”, però te un “però important” parlem-ne amb un exemple la proposta guanyadora de la edició del 2021 que encara es desconeix com acabarà. Dedicar 250.000€ en una instal·lació esportiva, Pump Track (per: BMX,

Mountain Bike, Scooter/Patinets, Patins, Skateboards i/o SurfSkates?) Quan l'Ajuntament va acceptar la proposta, va rebre també, el programa d'activitats que si farien, qui se'n faria càrrec del manteniment i finalment quin seria el *feed-back* esperat d'aquesta inversió? Tenint en compte el desgast i manteniment que requereixen? Si el que comentem, no ho tenim en compte, aquesta *pseudo* inversió te unes servituds associades que no deixen de ser una despesa, any si, any no, o any també!

Uns altres peròs de plantejament, amb exemples de que cal especificar i documentar be, les propostes:

Veiem les propostes, de un altre edició, com podem escollir una sola opció si la informació que tenim es una descripció de dues ratlles, per exemple: Arreglar els ponts d'Empuriabrava, Quins ponts? Com? Quan? Per quant? (amb el pressupostat, poca cosa faríem) Quan el que caldria, es refer-los! Però a més, es tan fora de lloc aquesta candidatura, com permetre la seva participació en el *P.P.*, quan els ponts son i representen, molt més que qualsevol altre proposta que

es presenti, en canvi tenen de competir amb no se que! el Ajuntament sempre podrà dir que els veïns van escollir!

Un altre opció: arreglar les voreres del municipi, cosa que votaríem tots ha ulls clucs si ens diguessin que s'hi entén per arreglar les voreres, si encara avui es deixa (Urbanisme del Aj.) que tothom faci la seva! Hem definit els diversos casos i la opció o model a aplicar per cada cas? Caldria abans votar per escollir, diversos models de voreres, i després complir-ho, pels diferents espais del municipi, però això porta feina i compromís de la Admin. local i fins ara, ja hem vist. Una companya afegiria, però si la mitat del poble no te voreres, ni se les espera!

Una explicació més, pel no, el que veiem es que es vota una opció a cegues, no tenim lletra petita a llegir i poder valorar com calen les opcions. Potser estaran d'acord que, i a lo millor, tot plegat amb manca de informació, dona una mica sensació de falta de transparència, cosa que ja va bé a la organització. I més ara quan es passen més "filtres" interiors, tot i que ens diuen, que ens donen explicacions.

Un altre cosa a plantejar-se, es: per què un barri no pot portar a una o un veí a estudiar al estranger, participació esportiva, cultural, el que sigui, es un inversió (immaterial però a la fi una inversió) O simplement celebrar la seva festa major a "tutti pleni", o be organitzar un acte.

En podríem afegir-ne més comentaris relacionats amb propostes.

Apunts finals perquè el equip organitzador del Ajuntament, ho tingui a bé en un futur proper.

Alguns apunts a considerar:

Cal tindre en comte que la democràcia representativa i la democràcia participativa son dos germanes bessones que depenen una de l'altre, pel que les coses es tenen de fer bé, sinó es vol perdre la cohesió mútua (entenguis equip de govern/ciutadania)

Sempre que es pugui cal escollir mitjans i propostes el més senzilles possibles, això fa, que ja de inici siguin molt més transparents.

El que es deia anteriorment, una consulta també es una eina participativa però mes senzilla i menys costosa que un Pressupost Participatiu.

Tindre present que el *P.P.* no son un fi en si mateix i poden ser contraproductius si no es fan realment amb democràcia i dedicació de servir als ciutadans.

Si el que ens cal (aquí necessari) es, més que renovar, es el guanyar-se la confiança dels ciutadans. Al nostre parer serà necessari que els responsables electes servidors del municipi, tinguin clar que cal anar al ciutadà, als administrats i no esperar, per molts cants i trompetes (propaganda) que facin, asseguts al despatx!

Recordar, i no caldria, que els empuriabravencs vivim en temps de desafecció respecte a Castelló (entenguis Ajuntament com a col·lectiu polític).

Anar-hi els tindria de permetre entrar en una nova dinàmica i reinventar el diàleg amb el ciutadà i poder escoltar les seves necessitats sense intermediaris o “efectes” del síndrome despatx oficial. Las reunions veïnals o de associacions poden ser una bona oportunitat per anar avançant.

No oblidar el que es diu en el món empresarial - que si guanyar un client et costa 10, recuperar-ho costa 100 -10 vegades més-! (Ídem en vots)

No confondre la confiança amb l'Administració local com a gestió del dia a dia, amb els seus tècnics, administradors i demés personal del Ajuntament, amb la gestió que fan els polítics electes, i de aquesta, la confiança que es desprèn de les seves actituds i fets.

Si es pregunta, si es consulta, cal tindre en consideració les propostes dels veïns actius en allò concret que es consideri.

Per arribar a tothom de forma peritaria caldrà segmentar el municipi (si es vol com assaig, ara només) Castelló – Empuriabrava per arribar a tots per un igual, i a la vegada que tinguin les mateixes possibilitats de participar per allò proper que puguin aconseguir, pel seu entorn.

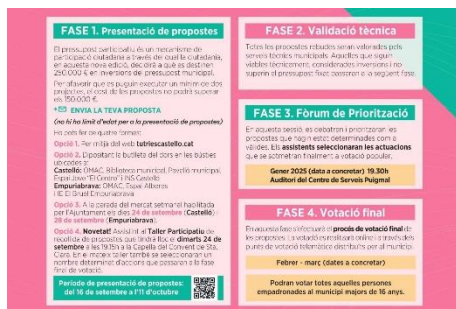
Amb un plantejament segmentat, el *P.P.* te a la vegada, com ja hem dit, virtuts de justícia social assegurant que els projectes i la dotació pressupostària es distribueixin segons les necessitats dels barris.

La comunicació del sistema tindria de transmetre a cadascú una forma d'apoderament en benefici de tota la població per què proposin, contribueixen i els hi permeti la realització de les seves idees.

La mecànica dels procés pot ser simple o complexa, però te que ser transparent, i al abast de tothom per un igual, si el que pretenem, i com diuen, es fer democràcia que democratitzi.

Veure també la pàg. 4 – Com organitzar PP.PP.

Amb els PP.PP. primer cal pensar en el propòsit. Sincerament, que es el que des l'equip de govern pretenem i fins on estem disposats a arribar per aconseguir-ho.

Tindríem de tindre clar, a més, que totes aquelles coses que en la societat actuals considerem com a drets necessaris, tenen d'anar a Pressupostos Generals amb aprovació del "ple". Les propostes al Pressupost Participatiu foren aquelles coses "necessàries" que ens ajuden o bé, ens fan més feliços en el nostre entorn proper.

I finalment, cal recordar que, si es vol fer bé, un Pressupost Participatiu, comporta unes despeses importants tan de organitzadors externs com de cost/hora dels tècnics locals i sobretot en hores dels càrrecs electes,

*Agraïts per la seva lectura
AraEmpuriabrava*

1 - Quan es parla de Brazil ho associem a la música, i en un país tan gran i musical, sempre tenim per descobrir, cosa que hem fet mentre llegíem sobre els Orçamentos Participativos en els estats del sud i en particular Rio Grande de Sul. La música gaúcha brasileira, o música nativista és un terme que s'utilitza per designar la música tradicional de Río Grande do Sul, al Brazil, la població del qual té en la seva majoria ancestres d'origen europeu (portuguesos, espanyols, italians i alemanys).

Homenagem ao Rio Grande do Sul

<https://www.youtube.com/watch?v=fLHggMKbYqM>

cançó Espumas ao Vento https://www.youtube.com/watch?v=h0t_DiqgQwQ

2 – Escala participació <https://citizenshandbook.org/arnsteinsladder.html>

3 - Els PP.PP. a Espanya de Carmen Pineda Nebot

<https://revistasonline.inap.es/index.php/REALA/article/view/9692>

4 – Els PP.PP. a la província de Barcelona de Ismael Blanco Fillola i Marta Ballester

<https://revistasonline.inap.es/index.php/GAPP/article/view/448>

Si ho desitgen, poden fer-nos arribar comentaris a: info@araempuriabrava.org

Veure altres Newsletters i propostes a: <https://www.araempuriabrava.com>

* AraEmpuriabrava es una associació, sense ànim de lucre, que treballa pel bé del interès general de la Marina d'Empuriabrava (i per extensió a Castelló d'Emp), Oberta a tothom que vulgui compartir aquets propòsits. Degudament inscrita al Registre d'Associacions i Registre de Grups de Interès GENCAT, apart del Registre Municipal i de l'Agència Gestió Tributaria.